

UDZIELANIE INFORMACJI PUBLICZNEJ PRZEZ SĄDY Powszechne

Poradnik z wzorami pism

Piotr Sitniewski

UDZIELANIE INFORMACJI PUBLICZNEJ PRZEZ SĄDY POWSZECHNE

Poradnik z wzorami pism

Piotr Sitniewski

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 23 lipca 2021 r.

Recenzent

Prof. dr hab. Jarosław Dobkowski

Wydawca

Izabella Matecka

Redaktor prowadzący

Joanna Tchorek

Opracowanie redakcyjne

Joanna Ośka

Projekt okładek serii

Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujemy prawo i własność

Więcej na www.legalnakultura.pl

Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2021

ISBN 978-83-8246-357-6

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. 22 535 82 19

e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

Mojemu Bratu

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	11
Wstęp	13
Rozdział I	
Najważniejsze zasady dostępu do informacji publicznej	17
1. Wstęp	17
2. Komu przysługuje prawo do informacji	21
2.1. Identyfikacja wnioskodawcy	23
2.2. Wnioski składane przez uczestników postępowań	29
2.3. Wnioski składane w czyimś imieniu	34
2.4. Czy wnioski może składać osoba niepełnoletnia?	38
2.5. Czy wnioski mogą składać inne organy władzy publicznej?	42
3. Prawo do informacji a prawo do otrzymania nośnika informacji	48
4. Tryb wnioskowy wobec obowiązku prowadzenia strony BIP	57
4.1. Metoda 5 kroków	57
4.2. Źródła prawne obowiązku publikacji w BIP	62
4.3. Obowiązek informacyjny wobec wnioskodawcy o zawartości strony BIP	67
4.4. Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych a prowadzenie strony BIP	71
5. Posiadanie jako źródło obowiązku realizacji wniosków	75
6. Przekazywanie wniosków wedle właściwości	79

Rozdział II

Odformalizowanie postępowania	85
1. Wstęp	85
2. Wymogi minimalne treści wniosku	88
3. Sposoby złożenia wniosku	92
4. Zakres stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego	107
5. Przesłanki prowadzenia postępowania naprawczego	118

Rozdział III

Reguły udostępniania informacji publicznej przetworzonej ...	125
1. Wstęp	125
2. Ustalenie, czy wniosek obejmuje informacje przetworzone	129
3. Podmiotowe prawo wnioskodawcy do wypowiedzenia się ...	139
4. Obowiązek prezesa sądu oceny spełnienia przesłanki	142
5. Wymogi formalne wniosku	145
6. Ciągłość biegu terminu	147
7. Cel działania i status wnioskodawcy jako elementy decydujące o spełnieniu przesłanki	150

Rozdział IV

Dostęp do informacji w specyfice sądów powszechnych	160
1. Wstęp	160
2. Jawność wokandy sądowej	166
2.1. Zawartość wokandy i wyłączenia jej jawności	166
2.2. Wokanda sądowa jako przedmiot wniosku o udostępnienie informacji publicznej	168
3. Wyroki sądowe jako informacja publiczna	178
3.1. Publiczny charakter wyroków sądowych	184
3.2. Warunki wstępne udostępniania wyroków sądowych w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej ...	187
3.3. Jawność wyroków sądowych rozstrzygających o prawach podmiotów prywatnych	198
3.4. Jawność wyroków ukazujących sytuację procesową podmiotów z art. 5 ust. 3 u.d.i.p.	206

4. Cel i charakter prawny anonimizacji wyroków sądowych ...	209
4.1. Warunki poprawnie przeprowadzonej anonimizacji	211
4.2. Przesłanki wyłączenia jawności czynności sądowych ...	218
4.3. Zasady anonimizacji wyroków sądowych	233
4.3.1. Anonimizacja nazwisk i pseudonimów osób fizycznych	234
4.3.2. Anonimizacja nazw osób prawnych i instytucji	237
4.3.3. Anonimizacja nazw kościołów i związków wyznaniowych	240
4.3.4. Anonimizacja ulic i miast	240
4.3.5. Inne kwestie dotyczące anonimizacji	243
5. Kim jest osoba pełniąca funkcje publiczne	244
5.1. Warunki uzyskania statusu osoby pełniącej funkcje publiczne	246
5.2. Status pracowników sądów powszechnych	252
5.3. Pojęcie osoby pełniącej funkcję publiczną w orzecznictwie sądów administracyjnych	259
Wzory	265
Wzór nr 1. Prośba o uzupełnienie danych wnioskodawcy	267
Wzór nr 2. Prośba o uzupełnienie braków formalnych wniosku	269
Wzór nr 3. Prośba o uzupełnienie braków formalnych wniosku – właściwa reprezentacja osoby prawnej	271
Wzór nr 4. Pełnomocnictwo do złożenia wniosku w imieniu osoby fizycznej	273
Wzór nr 5. Informacja, że wniosek nie dotyczy informacji publicznych	274
Wzór nr 6. Prośba o wyjaśnienie trybu złożenia przesłanego wniosku	275
Wzór nr 7. Notatka służbowa z telefonicznego przyjęcia wniosku	277
Wzór nr 8. Prośba o wyjaśnienie treści wniosku	279
Wzór nr 9. Powiadomienie o wyznaczeniu nowego terminu na załatwienie wniosku	280

Wzór nr 10. Powiadomienie o wysokości opłaty za przekształcenie wniosku	281
Wzór nr 11. Powiadomienie, że wnioskowane informacje zostały już udostępnione wnioskodawcy	283
Wzór nr 12. Powiadomienie, że wnioskowane informacje znajdują się na stronie BIP	285
Wzór nr 13. Powiadomienie o pierwszeństwie w stosowaniu przepisów szczególnych przed ustawą o dostępie do informacji publicznej	286
Wzór nr 14. Powiadomienie o nieposiadaniu wnioskowanych informacji	288
Wzór nr 15. Powiadomienie, że adresat wniosku nie jest podmiotem obowiązany do stosowania ustawy o dostępie do informacji publicznej	289
Wzór nr 16. Wezwanie wnioskodawcy do wykazania szczególnej istotności dla interesu publicznego, by dokonać przetworzenia	291
Wzór nr 17. Decyzja o odmowie udostępnienia informacji – prawo do prywatności	293
Wzór nr 18. Decyzja o odmowie udostępnienia informacji – tajemnica przedsiębiorcy	295
Wzór nr 19. Decyzja o odmowie udostępnienia informacji – niespełnienie przesłanki z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p.	297
Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2020 r. poz. 2176)	301
Bibliografia	319

WSTĘP

Podjmując się omówienia zagadnień prawa do informacji w sądach powszechnych, konieczne jest podkreślenie specyfiki ich funkcjonowania w kontekście prawa do informacji. Sądy powołane do sprawowania wymiaru sprawiedliwości, rozstrzygania różnego rodzaju sporów pomiędzy podmiotami prawa i wydawania wyroków w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej, w zdecydowanej większości rozsądza sprawy zaistniałe między podmiotami prawa prywatnego. Niemniej jednak ustawa z 6.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2020 r. poz. 2176) wyraźnie w art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a tiret trzecie stanowi, że informacją publiczną jest w szczególności „treść orzeczeń sądów powszechnych, Sądu Najwyższego, sądów administracyjnych, sądów wojskowych, Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu”. Zatem tak jak każda decyzja, każdy wyrok sądowy w Polsce został uznany za informację publiczną, definiowaną jako „każda informacja o sprawach publicznych” (zob. art. 1 ust. 1 u.d.i.p.).

Takie jednoznaczne stwierdzenie ustawodawcy powoduje określonego rodzaju problemy w praktycznej realizacji prawa do informacji przez sądy powszechne. Trzeba bowiem pamiętać, że nie każda sprawa rozpatrywana przed polskim sądem wydającym wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej jest sprawą publiczną, i dlatego nie każda sprawa „zawisła” przed sądem może być przedmiotem skutecznego wniosku o udostępnienie informacji składanego przez każdego w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Z jednej strony mamy zatem do czynienia z wyrokami, które zostały zbiorczo uznane za informacje publiczne, ale z drugiej – niewielka ich część odnosi się w swojej

treści do spraw publicznych, gdyż rozstrzygają o prywatnych sporach pomiędzy podmiotami prywatnymi. Istota trudności rozstrzygnięcia sprowadza się do prostej konstatacji – **każdy wyrok sądowy jest informacją publiczną, ale „nie wszystkie wyroki dotyczą spraw publicznych** – np. wyrok w sprawie rozwodu” (zob. wyrok WSA w Warszawie z 29.12.2011 r., II SAB/Wa 357/11, LEX nr 1135003, oraz wyrok WSA w Łodzi z 6.09.2016 r., II SA/Łd 454/16, LEX nr 2120156).

O wyrokach niedotyczących spraw publicznych można mówić wyłącznie jako o sprawach publicznych w ujęciu zbiorczym, ale nigdy w odniesieniu do konkretnych osób wskazanych z imienia i nazwiska. Każde zapytanie odnoszące się do funkcjonowania sądów w ujęciu statystycznym musi zostać właściwie rozpatrzone w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, gdyż takie ujęcie zagadnienia oczywiście odnosi się do informacji publicznych. Jednak już wyrok w sprawie konkretnych podmiotów prywatnych nie będzie mógł być uznany za sprawę publiczną. Zastosowanie czynności anonimizacyjnych nie jest wystarczająco właściwym rozwiązaniem, skoro wnioskodawca doskonale wie, o kogo pyta, a nie jest to podmiot wymieniony w art. 5 ust. 3 u.d.i.p. „Rzeczą podmiotu zobowiązanego do udostępniania informacji jest bowiem dokonanie takiej anonimizacji, która uniemożliwi identyfikację osób objętych żądaniem udostępnienia informacji publicznej” (wyrok NSA z 23.06.2021 r., III OSK 2304/21). Swoisty dysonans poznawczy prowadzi do nieporozumień na linii wnioskodawca – podmiot obowiązany – prezes sądu, który otrzymany wniosek złożony w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej musi zrealizować niezwłocznie.

W tym kontekście zwracam uwagę na niezwykle istotny przepis art. 5 ust. 3 u.d.i.p., który określa reguły ujawniania informacji o sprawach, jakie toczą się m.in. w postępowaniu cywilnym czy karnym, jeżeli postępowania te dotyczą władz publicznych, oraz osób pełniących funkcje publiczne w zakresie, w jakim odnosi się to do wykonywania zadań publicznych lub pełnienia funkcji publicznej. Jest to dość rzadko podejmowany temat w orzecznictwie, choć co jakiś czas obserwujemy w przestrzeni publicznej tego typu właśnie sytuacje,

które doskonale odpowiadają założeniom, jakie stały u podstaw tego przepisu. Odmienność stanów faktycznych wymusza każdorazowo dokonanie wyraźnego rozróżnienia obszarów związanych z pełnieniem funkcji publicznej od tych, które mimo że dotyczą osoby pełniącej funkcję publiczną, mogą zostać wyłączone spod oglądu społecznego.

Rozdział I

NAJWAŻNIEJSZE ZASADY DOSTĘPU DO INFORMACJI PUBLICZNEJ

1. Wstęp

Ustawa o dostępie do informacji publicznej w założeniu jej twórców miała stać się „ustawą matką”, która regulowałaby wiele podstawowych zasad odnoszących się do dostępu do informacji publicznej. W pewnej mierze założenie to udało się zrealizować, mimo problemów związanych ze stosowaniem ustawy o dostępie do informacji publicznej w konfrontacji z innymi regulacjami dostępowymi rozproszonymi po systemie prawnym. W orzecznictwie NSA ustawa o dostępie do informacji publicznej określana jest mianem rudymenarnego aktu prawnego regulującego problematykę dostępu do informacji publicznej, który normuje podstawowe zasady oraz tryby udostępniania tego rodzaju informacji (zob. wyroki NSA z 19.09.2019 r.: I OSK 658/18, LEX nr 2733158 i I OSK 678/18, LEX nr 2734901). „U.d.i.p. będąc ustawą ustrojową wyznacza zakres jawności informacji publicznej oraz prawo dostępu do tej informacji w krajowym porządku prawnym” (wyrok NSA z 19.07.2018 r., I OSK 345/18, LEX nr 2548232).

„Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (...) nie jest jedynym aktem normatywnym zapewniającym realizację prawa do informacji. Pewne informacje, będące informacjami publicznymi, mogą być przedmiotem innych, szczególnych uregulowań prawnych i dlatego sposób dostępu do takich informacji będą regulować również i te inne szczególne” (wyrok WSA z 19.06.2007 r.,

II SAB/Wa 18/07, LEX nr 340011). Wobec treści art. 1 ust. 2 u.d.i.p., zgodnie z którym „Przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmiennie zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi” orzecznictwo sądowe wypracowało dość klarowne reguły interpretacji pierwszeństwa tej ustawy wobec innych aktów rangi ustawy, które określają odmiennie zasady i tryb udostępniania informacji. Reguły właściwej interpretacji zasady pierwszeństwa przepisów szczególnych przed przepisami ustawy o dostępie do informacji publicznej zostały wskazane w uchwale NSA (7) z 9.12.2013 r., I OPS 8/13, ONSAiWSA 2014/3, poz. 38, zaś pojęcie zasad i trybu w wyroku TK z 16.09.2002 r., K 38/01, OTK-A 2002/5, poz. 59, oraz w wyroku NSA z 28.06.2019 r., I OSK 4282/18, LEX nr 2694019. „Na konieczność uwzględniania kontekstu użycia pojęcia zasad zwrócił uwagę Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 16 września 2002 r., K 38/01 (publ. OTK-A z 2002 r., nr 5, poz. 59) dokonując wykładni zwrotu «zasady dostępu do dokumentów» użytego w art. 11b ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (...) na tle regulacji art. 61 ust. 4 Konstytucji RP, zgodnie z którym «Tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, określają ustawy, a w odniesieniu do Sejmu i Senatu ich regulaminy». Trybunał stwierdził, że zakres materialny prawa do informacji publicznej i jego granice wyznaczają art. 61 ust. 1–3 Konstytucji RP oraz przepisy ustawowe «określające jakie uprawnienia wiążą się z obowiązywaniem tego prawa oraz wskazują, na jakie podmioty nałożony jest obowiązek podjęcia takich działań, aby to prawo obywatelskie mogło być zrealizowane», zwłaszcza art. 1–5 u.d.i.p. Trybunał wyraźnie odróżnił zakres regulacji objęty art. 61 ust. 1–3 Konstytucji RP od zakresu regulacji objętego treścią art. 61 ust. 4 Konstytucji, przeciwstawiając użyte w nim pojęcie «trybu dostępu do informacji publicznej» kwestiom zakresu materialnego prawa dostępu do informacji publicznej, a tym samym kwestiom granic tego prawa (...) Przepis art. 1 ust. 2 u.d.i.p. zawiera zatem normę kolizyjną regulującą sytuacje, w których zarówno przepisy u.d.i.p., jak i przepisy innych ustaw określają zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi, przy czym w innych ustawach zasady i tryb dostępu do informacji publicznych określono w sposób odmienny w stosunku do zasad i trybu przewidzianego w u.d.i.p.» (wyrok NSA

z 17.01.2020 r., I OSK 1499/18, LEX nr 2785336). „Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, jak i to, że w treści art. 1 ust. 1 i 2 u.d.i.p. ustawodawca wyraźnie posługuje się zarówno pojęciem «zasad», jak i «trybu» dostępu do informacji publicznej, rozróżniając tym samym te kategorie, a u.d.i.p. w swojej treści zawiera zarówno unormowania dotyczące zakresu publicznego prawa podmiotowego do informacji publicznej oraz sytuacji beneficjentów tego prawa i podmiotów zobowiązanych do jego realizacji, jak i unormowania o charakterze procesowym, należy przyjąć, że pod pojęciem «zasad dostępu do informacji publicznej» w rozumieniu art. 1 ust. 1 i 2 u.d.i.p. należy rozumieć normy prawne kształtujące zakres publicznego prawa podmiotowego do informacji publicznej oraz kompetencje podmiotów w zakresie realizacji tego publicznego prawa podmiotowego. Zasady dostępu do informacji publicznej wyznaczane są tym samym przez normy materialnoprawne” (wyrok NSA z 28.06.2019 r., I OSK 4282/18).

Z treści uchwały NSA (7) z 9.12.2013 r. (I OPS 8/13) wyłaniają się trzy reguły stosowania przepisów szczególnych wobec ustawy o dostępie do informacji publicznej:

Reguła pierwsza – jeżeli w przepisach szczególnych rangi co najmniej ustawy¹ brak jest jakichkolwiek regulacji odnośnie do zasad czy trybu dostępu do informacji będących informacjami o sprawach publicznych, w całości ma zastosowanie ustawa o dostępie do informacji publicznej „Pamiętać przy tym należy, że pod pojęciem «zasad dostępu do informacji publicznej» w rozumieniu art. 1 ust. 1 i 2 u.d.i.p. należy rozumieć normy materialnoprawne kształtujące zakres publicznego prawa podmiotowego do informacji publicznej oraz kompetencje podmiotów w zakresie realizacji tego publicznego prawa podmiotowego. Z kolei pod pojęciem «trybu dostępu do informacji publicznej» należy rozumieć wyznaczony normami prawnymi o charakterze procesowym określony sposób postępowania i załatwiania spraw z zakresu dostępu do informacji publicznej” (wyrok NSA z 17.01.2020 r., I OSK 1499/18).

---

¹ Warto dodać, że jak słusznie stwierdził NSA, pod pojęciem innych ustaw rozumieć należy także przepisy prawa unijnego, o ile znajdują się w nich stosowne regulacje (wyrok NSA z 12.06.2014 r., I OSK 2514/13, LEX nr 1518014).

Reguła druga – jeżeli w przepisach szczególnych rangi co najmniej ustawy zawarte są regulacje odnoszące się do zasad czy trybu dostępu do informacji będących informacjami o sprawach publicznych i nie stoją one w sprzeczności z regulacjami zawartymi w ustawie o dostępie do informacji publicznej, ich wzajemne stosowanie jest do pogodzenia, i obie te regulacje stosujemy równolegle i jednocześnie.

Reguła trzecia – jeżeli w przepisach szczególnych rangi co najmniej ustawy zawarte są regulacje odnośnie do zasad czy trybu dostępu do informacji będących informacjami o sprawach publicznych i są one nie do pogodzenia z regulacjami zawartymi w ustawie o dostępie do informacji publicznej, te przepisy szczególne mają w całości pierwszeństwo w stosowaniu przed ustawą o dostępie do informacji publicznej. Ustawa o dostępie do informacji publicznej nie ma w takim przypadku zastosowania.

„Podkreślano w orzecznictwie, że z art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej wynika, że w przypadku kolizji ustaw pierwszeństwo nad przepisami ustawy o dostępie do informacji publicznej mają przepisy ustaw szczególnych, ale tylko w przypadku odmiennego uregulowania zasad i trybu dostępu do informacji publicznych. Wymaga to skrupulatnego badania przedmiotu wniosku” (wyrok NSA z 1.03.2019 r., I OSK 763/17, LEX nr 2715549).

„Konstytucyjna zasada dostępu do informacji publicznej może być ograniczona tylko w formie regulacji ustawowej a treść ograniczenia powinna być jasna. Nie można zatem tworzyć ograniczeń w zakresie dostępu do informacji poprzez wykładnię. Ograniczenia w zakresie tego dostępu powinny wynikać wprost z jasno brzmiącego przepisu rangi ustawowe” (wyrok NSA z 9.04.2015 r., I OSK 1057/14, LEX nr 1753693). „W sytuacji zaś gdy wnioskodawca żąda udzielenia informacji, (...) w stosunku do której tryb dostępu odbywa się na odrębnych zasadach, organ nie ma obowiązku wydawania decyzji o odmowie udzielenia informacji, lecz zawiadamia jedynie wnoszącego, że żądane dane nie mieszczą się w pojęciu objętym przedmiotową ustawą” (wyrok WSA w Warszawie z 14.01.2019 r., II SAB/Wa 503/18, LEX nr 2613271). „Ocena istnienia tej relacji winna być dokonywana

ostrożnie, po wnikliwej analizie, czy w istocie odrębna regulacja odmiennie reguluje daną materię. (...) Jako wyjątek, uregulowania wprowadzające odmiennie zasady i tryb dostępu winny być traktowane w sposób zawężający. Z wyjątkami wiąże się bowiem powszechnie znana zasada *exceptiones non sunt extendendae*. Innymi słowy w razie wątpliwości, w świetle art. 61 Konstytucji RP i art. 1 ust. 1 i 2 u.d.i.p. wykładnia powinna uwzględniać prawo dostępu do informacji, a nie jej ograniczenie” (wyrok NSA z 28.09.2018 r., I OSK 1821/18, LEX nr 2613852). „NSA zwracał uwagę, że niedopuszczalne jest stosowanie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej, gdy żądane informacje mają charakter informacji publicznych, ale osiągalne są w innym trybie, np. na podstawie k.p.a. w zakresie dostępu strony do akt sprawy” (wyrok NSA z 1.03.2019 r., I OSK 763/17, LEX nr 2715549).

2. Komu przysługuje prawo do informacji

Konstytucja RP w art. 61 ust. 1 stanowi, że prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej i osób pełniących funkcje publiczne ma obywatel, natomiast zgodnie z art. 2 ust. 1 u.d.i.p. prawo do informacji publicznej przysługuje każdemu. Spór na tle rozumienia zakresu podmiotowego prawa do informacji osiągnął swoje apogeum w momencie, gdy TK w postanowieniu z 2.12.2015 r., SK 36/14, OTK-A 2015/11, poz. 189, stwierdził, że: „konstytucyjne prawo dostępu do informacji publicznej przysługuje wyłącznie «obywatelom», a zatem osobom fizycznym legitymującym się obywatelstwem polskim”. Reakcje sądów administracyjnych na tak postawioną tezę były natychmiastowe i jednoznaczne: prawo do informacji przysługuje każdemu, przez co należy rozumieć osobę fizyczną i każdy podmiot prawa prywatnego. „Omawiane uprawnienie przysługuje także obywatelom innych państw, państwowcom oraz osobom prawnym i jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej. Nie ma zatem żadnych przeszkód, by o informację publiczną ubiegało się np. stowarzyszenie” (wyrok WSA w Warszawie z 4.02.2016 r., II SAB/Wa 1009/15, LEX nr 2043349). „Pojęcie «każdy» oznacza zarówno osoby fizyczne i prawne, jak

Publikacja stanowi kompendium wiedzy na temat tego, kto i w jakim zakresie może w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej wnioskować o otrzymanie informacji do prezesów sądów powszechnych. Zawiera ona także opis procedury postępowania, trybu oraz zasad udzielenia takiej informacji publicznej.

Opracowanie uzupełnione zostało o wzory próśb, pełnomocnictw, decyzji i powiadomień stosowanych w procedurze udzielania informacji publicznej przez sądy powszechne, a także tekst ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Książka jest przeznaczona dla prezesów sądów, jako podmiotów obowiązanych do udostępniania informacji, oraz pracowników sądów realizujących w praktyce wnioski, a także sędziów i prokuratorów, adwokatów, radców prawnych oraz wszystkich osób i podmiotów zainteresowanych uzyskaniem informacji publicznej z sądu powszechnego.

Piotr Sitniewski – doktor habilitowany nauk prawnych; adwokat; adiunkt w Katedrze Prawa Administracyjnego i Nauk o Bezpieczeństwie na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie; wykładowca akademicki z zakresu ustroju samorządu terytorialnego, prawa administracyjnego, rozwiązań prawnych o charakterze antykorupcyjnym; prowadzi szkolenia na temat dostępu do informacji publicznej, skierowane m.in. do członków korpusu Służby Cywilnej; był członek pozaetatowy Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku; członek Zespołu Nauk Społecznych i Prawnych Państwowej Komisji Akredytacyjnej (2008–2012), obecnie ekspert PKA; prezes fundacji Jawnosc.pl; prowadzący i założyciel portalu www.jawnosc.pl; autor wielu publikacji z dziedziny jawności życia publicznego, w tym komentarza do ustawy o dostępie do informacji publicznej.

9 788382 463576 W01P01

ISBN 978-83-8246-357-6

9 788382 463576

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLWUER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 99 ZŁ (W TYM 5% VAT)